

השועל ובת-העורב / קרילוב

פעם ישבה לה בת-עורב על ענף של עץ ובמקורה חריץ גבינה.
עבר שם שועל וחמד את הגבינה.
פנה השועל הערמומי אל בת-העורב ואמר:
"בת-עורב חביבה את כל-כך ויפה, איזה צנאר ארץ, אילו צבעים נפלאים!
יפהפיה של ממש, אין מלים! אני יודע שגם קולך, כמו מראד, נפלא ממש.
התסכימי להנעים לאזני שיר או שנים?"
התרגשה בת-העורב ממחמאות השועל, זקפה ראשה, פצחה מקור, ונפלה
הגבינה.
מיד חטף השועל את חריץ הגבינה, וברח בלי להמתין לסלסול קולה...